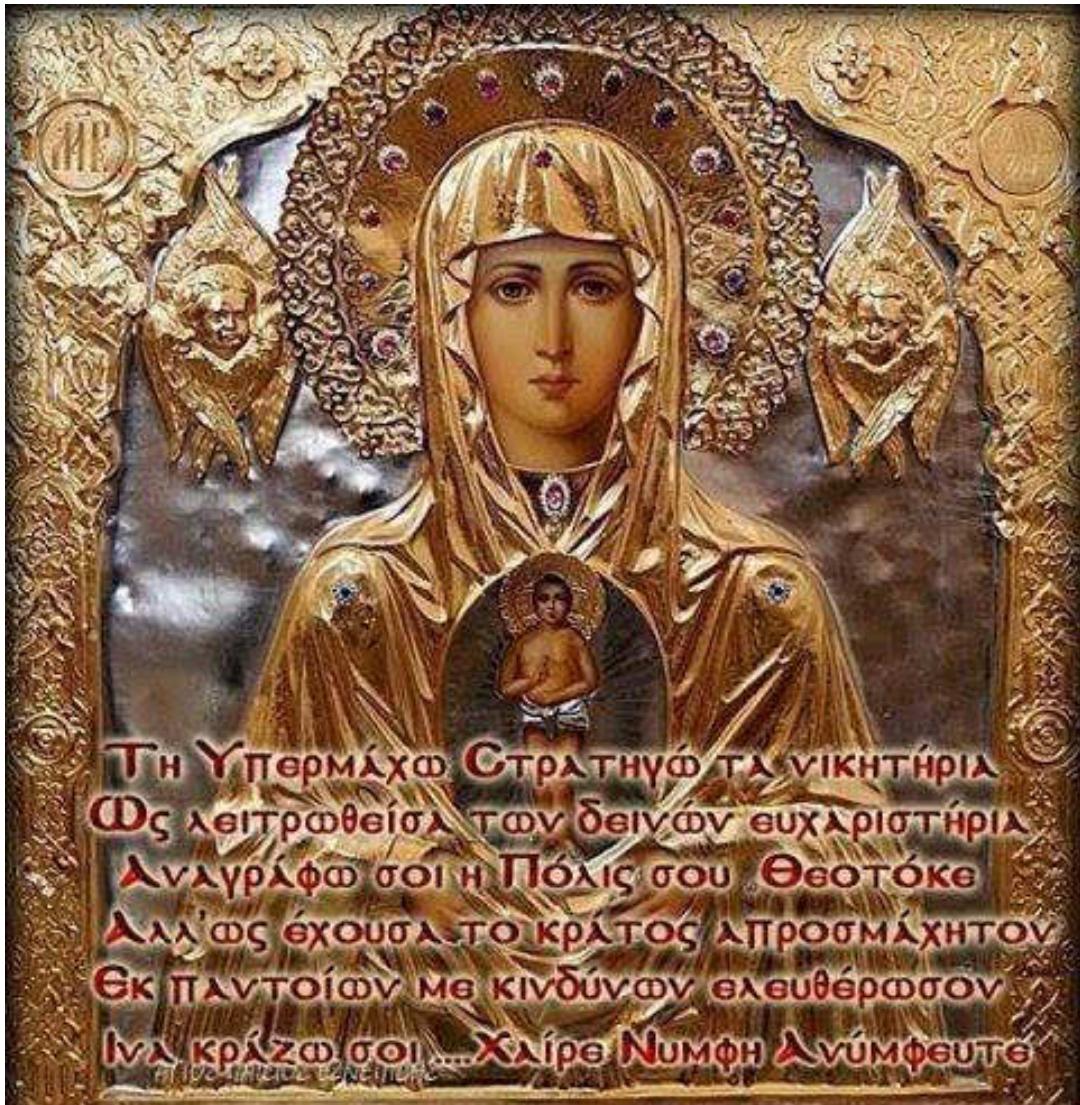

29-3-2019

Τῇ Παρασκευῇ τῆς Γ' Ἐβδομάδος των Νηστειῶν Εσπέρας
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥ
Μετὰ τῆς Γ' Στάσεως τῶν Χαιρετισμῶν

Ιερεὺς: Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

‘Ο προεστὼς: Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ
πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρός τῶν ἀγαθῶν
καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον
ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλīδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

‘Ο ἀναγνώστης:

**Άμήν. Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος ἐλέησον
ἡμᾶς (ἐκ τρίτου).
Δόξα... Καὶ νῦν...**

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἶσασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν του ὀνόματός σου. Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ
καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον
καὶ ἅφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὄφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ Ἱερεὺς: "Οτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία..."

‘Ο ἀναγνώστης:

Άμήν. Κύριε ἐλέησον ιβ'

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

- **Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**
 - **Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**
- **Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμὸς Ν'

- ‘Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οίκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου
- ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με
- ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντὸς

- σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα
ὅπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ
κρίνεσθαί σε
 - ίδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου
- ίδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς
σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι
- ράντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ
ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι
- ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὔφροσύνην ἀγαλλιάσονται
όστέα τεταπεινωμένα
- ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ
πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον
- καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς
ἐγκαίνιον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου
- μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμα τὸ
ἅγιόν σου μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ
- ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι
ἡγεμονικῷ στήριξόν με
 - διδάξω ἀνόμους τὰς ὄδούς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ
ἐπιστρέψουσιν
 - ρῦσαι με ἐξ αἵμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου
ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
- Κύριε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἴνεσίν σου
 - ὅτι εἰ ἡθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἀν, ὀλοκαυτώματα οὐκ
εύδοκήσεις
 - Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ
ἔξουθενώσει
 - ἀγάθυνον Κύριε ἐν τῇ εύδοκίᾳ σου τὴν Σιών καὶ
οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ
 - τότε εύδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ
όλοκαυτώματα

- τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ψαλμὸς ΞΘ'

- Ὁ Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες, Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαι μοι σπεῦσον.
- . Αἰσχυνθήτωσαν, καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου.
- Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὄπίσω καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά.
- Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές μοι, εὔγε, εὔγε.
- Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός.
- Καὶ λεγέτωσαν διὰ παντός. Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.
- Ἐγὼ δὲ πτωχὸς εἴμι καὶ πένης. ὁ Θεός, βοήθησόν μοι.
- Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἴ̄ σύ, Κύριε, μὴ χρονίσῃς.

Ψαλμὸς PMB'

- Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.
- Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.
- "Οτι κατεδίωξεν ὁ ἔχθρὸς τὴν ψυχήν μου ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.
 - . Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἡκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.
- Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασιν τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων .
- Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.
- Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπεν τὸ πνεῦμά μου.
- . Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

- Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἥλπισα.
- . Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾧ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἥρα τὴν ψυχήν μου.
- Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον' δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.
- . Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ' ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.
- . Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἔξαξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου, καὶ ἐν τῷ ἔλέει σου ἔξολοθρεύσεις τοὺς ἔχθρούς μου.
- . Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

Δοξολογία

- Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὔδοκίᾳ.
 - Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.
- Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἄγιον Πνεῦμα.
- Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνός του Θεοῦ, ὁ Υἱός του Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν του κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας του κόσμου.
- Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.
- "Οτι σὺ εἶ μόνος ἄγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμην.
- Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα του αἰῶνος.
- Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα' Κύριε, ἐλέησόν με, ἵσαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.
- . Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

- “Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὄψόμεθα φῶς.
 - Παράτεινον τὸ ἔλεος σου τοῖς γινώσκουσί σε.
 - Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ νυκτὶ ταύτη ἀναμαρτήτους
φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
- Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν
καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμην.
- Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεος σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν
ἐπὶ σέ.
 - Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
 - Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματα σου.
 - Εὐλογητὸς εἶ, Ἀγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
 - Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου
μὴ παρίδῃς.
 - Σοὶ πρέπει αἴνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ
Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

**Πιστεύω εἰς ἔνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ
καὶ γῆς, ὄρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.**

**Καὶ εἰς ἔναν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱόν τοῦ Θεοῦ τὸν
Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν
αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ
γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι’ οὗ τὰ πάντα
ἐγένετο. Τὸν δι’ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν
σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ
Πνεύματος Ἅγιου καὶ Μαρίας της Παρθένου καὶ
ἔνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου
Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ
ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ
καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ
δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται
τέλος.**

**Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἀγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ
Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ**

συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διά τῶν
Προφητῶν.

Εἰς μίαν , Ἀγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Όμολογῷ ἐν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν. Προσδοκῶ
ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωήν τοῦ μέλλοντος αἰώνος. Ἄμήν.

”Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν
ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα του Θεοῦ ἡμῶν.
Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν
Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως
Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Χαρᾶς δοχεῖον, σοὶ πρέπει χαίρειν μόνη. Ἰωσήφ.

Ποίημα Ἰωσήφ τοῦ Ὑμνογράφου.

ἀδὴ α' Ἡχος δ' Ὁ Είρμος

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται πνεύματος, καὶ λόγον
ἐρεύξομαι, τῇ βασιλίδι Μητρί, καὶ ὄφθήσομαι, φαιδρῶς
πανηγυρίζων, καὶ ἃσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

ὁ β' χορός

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, ...

ὁ α' χορός

. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χριστοῦ βίβλον ἔμψυχον, ἐσφραγισμένην σε Πνεύματι, ὁ μέγας
Ἄρχαγγελος, Ἀγνὴ Θεώμενος, ἐπεφώνει σοι, Χαῖρε χαρᾶς
δοχεῖον, δι’ ᾧς τῆς Προμήτορος ἀρὰ λυθήσεται.

ὁ β' χορός

. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἄδαμ ἐπανόρθωσις, χαῖρε Παρθένε Θεόνυμφε, τοῦ ἄδου ἡ
νέκρωσις, χαῖρε πανάμωμε, τὸ παλάτιον, τοῦ μόνου Βασιλέως.
χαῖρε θρόνε πύρινε, τοῦ Παντοκράτορος.

ὁ α' χορός

Δόξα Πατρὶ...

Ρόδον τὸ ἀμάραντον, χαῖρε ἡ μόνη βλαστήσασα, τὸ μῆλον τὸ
εὔοσμον, χαῖρε ἡ τέξασα, τὸ ὄσφράδιον, τοῦ πάντων Βασιλέως,
χαῖρε ἀπειρόγαμε, κόσμου διάσωσμα.

Kai vūn...

Ἄγνείας θησαύρισμα, χαῖρε δι' ἡς ἐκ τοῦ πτώματος, ἡμῶν
ἔξανέστημεν, χαῖρε ἡδύπνοον, κρίνον Δέσποινα, πιστοὺς
εὔωδιάζον, θυμίαμα εὕοσμον, μύρον πολύτιμον.

ώδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς

Τοὺς σοὶς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή,
θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ
δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Τοὺς σοὶς ὑμνολόγους Θεοτόκε,...

- **Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Στάχυν ἡ βλαστήσασα τὸν θεῖον, ὡς χώρα ἀνήροτος σαφῶς,
χαῖρε ἔμψυχε τράπεζα, ἄρτον ζωῆς χωρήσασα, χαῖρε τοῦ ζῶντος
ἄδατος, πηγὴ ἀκένωτος Δέσποινα.

- **Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Δάμαλις τὸν μόσχον ἡ τεκοῦσα, τὸν ἄμωμον, χαῖρε τοῖς πιστοῖς,
χαῖρε ἀμνὰς κυήσασα, Θεοῦ ἀμνὸν τὸν αἴροντα, κόσμου παντὸς
τὰ πταίσματα, χαῖρε θερμὸν ἰλαστήριον.

Δόξα Πατρὶ...

”Ορθρος φαιεινὸς χαῖρε ἡ μόνη, τὸν Ἡλιον φέρουσα Χριστόν,
φωτὸς κατοικητήριον, χαῖρε τὸ σκότος λύσασα, καὶ τοὺς
ζοφώδεις δαίμονας, ὄλοτελῶς ἐκμειώσασα.

Kai vūn...

Χαῖρε πύλη μόνη ἦν ὁ Λόγιος, διώδευσε μόνος ἡ μοχλοὺς, καὶ
πύλας ἄδου Δέσποινα, τῷ τόκῳ σου συντρίψασα, χαῖρε ἡ θεία
εἴσοδος,...

..... τῶν σωζομένων πανύμνητε.

ώδὴ δ' Ὁ Εἰρμὸς

’Ο καθήμενος ἐν δόξῃ ἐπὶ θρόνου θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ,
ἥλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ, καὶ διέσωσε,
τοὺς κραυγάζοντας. Δόξα Χριστέ, τῇ δυνάμει σου.

- **Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Ἐν φωναῖς ἀσμάτων πίστει, σοὶ βοῶμεν Πανύμνητε, Χαῖρε πῖον
ὅρος, καὶ τετυρωμένον ἐν Πνεύματι, χαῖρε λυχνία καὶ στάμνε,
Μάννα φέρουσα, τὸ γλυκαῖνον, τὰ τῶν εὔσεβῶν αἰσθητήρια.

• ‘Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ιλαστήριον τοῦ κόσμου, χαῖρε ἄχραντε Δέσποινα, χαῖρε κλῖμαξ
γῆθεν, πάντας ἀνυψώσασα χάριτι, χαῖρε ἡ γέφυρα ὅντως, ἡ
μετάγουσα, ἐκ θανάτου πάντας, πρὸς ζωήν τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

• ‘Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οὐρανῶν ὑψηλοτέρα, χαῖρε γῆς τὸ θεμέλιον, ἐν τῇ σῇ νηδύῃ,
Ἄχραντε ἀκόπως βαστάσασα, χαῖρε κογχύλη πορφύραν θείαν
βάψασα, ἐξ αἰμάτων σου, τῷ Βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων.

Δόξα Πατρὶ...

Νομοθέτην ἡ τεκοῦσα, ἀληθῶς χαῖρε Δέσποινα, τὸν τὰς ἀνομίας,
πάντων δωρεὰν ἔξαλείφοντα, ἀκατανόητον βάθος, ὕψος
ἄρρητον, ἀπειρόγαμε, δι’ ἣς ἡμεῖς ἐθεώθημεν.

Καὶ νῦν...

Σὲ τὴν πλέξασαν τῷ κόσμῳ, ἀχειρόπλοκον στέφανον,
ἀνυμνολογοῦμεν, Χαῖρέ σοι Παρθένε κραυγάζοντες, τὸ
φυλακτήριον πάντων καὶ χαράκωμα, καὶ κραταιώμα,...
... καὶ Ἱερὸν καταφύγιον.

ώδη ε' Ό Είρμος

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου, σὺ γάρ, ἀπειρόγαμε
Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας
ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

• ‘Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οδὸν ἡ κυήσασα, ζωῆς χαῖρε Πανάμωμε, ἡ κατακλυσμοῦ τῆς
ἀμαρτίας, σώσασα κόσμον, χαῖρε Θεόνυμφε, ἄκουσμα καὶ
λάλημα φρικτόν, χαῖρε ἐνδιαίτημα, τοῦ Δεσπότου τῆς κτίσεως.

• ‘Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ίσχὺς καὶ ὄχύρωμα, ἀνθρώπων χαῖρε Ἀχραντε, τόπε ἀγιάσματος
τῆς δόξης, νέκρωσις ἄδου, νυμφῶν ὀλόφωτε, χαῖρε τῶν Ἀγγέλων
χαρμονή, χαῖρε ἡ βοήθεια, τῶν πιστῶς δεομένων σου.

• ‘Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πυρίμορφον ὅχημα, τοῦ Λόγου χαῖρε Δέσποινα, ἔμψυχε
Παράδεισε τὸ ξύλον, ἐν μέσω ἔχων ζωῆς τὸν Κύριον, οὗ ὁ
γλυκασμὸς ζωοποιεῖ, πίστει τοὺς μετέχοντας, καὶ φθορᾶ
ὑποκύψαντας.

Δόξα Πατρί...

‘Ρωννύμενοι σθένει σου, πιστῶς ἀναβοῶμέν σοι, Χαῖρε πόλις τοῦ
Παμβασιλέως, δεδοξασμένα, καὶ ἀξιάκουστα, περὶ ἣς λελάληνται
σαφῶς, ὅρος ἀλατόμητον, χαῖρε βάθος ἀμέτρητον.

Καὶ νῦν...

Εὔρυχωρον σκήνωμα, τοῦ Λόγου χαῖρε Ἀχραντε, κόχλος ἡ τόν
Θεῖον μαργαρίτην, προαγαγοῦσα, χαῖρε πανθαύμαστε, πάντων
πρὸς Θεὸν καταλλαγὴ, τῶν μακαριζόντων σε,...

... Θεοτόκε ἐκάστοτε.

Ἄδης' Ὁ Εἰρμὸς

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες,
τῆς θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς
τεχθέντα, Θεὸν δοξάζοντες .

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον,...

- **‘Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Παστὰς τοῦ Λόγου ἀμόλυντε, αἵτια τῆς τῶν πάντων θεώσεως,
χαῖρε Πανάχραντε, τῶν Προφητῶν περιήχημα, χαῖρε τῶν
Ἀποστόλων, τὸ ἐγκαλλώπισμα.

- **‘Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Ἐκ σοῦ ἡ δρόσος ἀπέσταξε, φλογμὸν πολυθεῖας ἡ λύσασα, ὅθεν
βιῶμέν σοι, Χαῖρε, ὁ πόκος ὁ ἔνδροσος, ὃν Γεδεὼν Παρθένε,
προεθεάσατο.

Δόξα Πατρὶ...

Ίδοὺ σοι, Χαῖρε, κραυγάζομεν, λιμὴν ἡμῖν γενοῦ θαλαττεύουσι
καὶ ὄρμητήριον, ἐν τῷ πελάγει τῶν θλίψεων, καὶ τῶν σκανδάλων
πάντων, τοῦ πολεμήτορος.

Καὶ νῦν...

Χαρᾶς αἵτια χαρίτωσον, ἡμῶν τὸν λογισμὸν τοῦ κραυγάζειν σοι,
Χαῖρε ἡ ἄφλεκτος βάτος, νεφέλη ὄλόφωτε,...

... ἡ τοὺς πιστοὺς ἀπαύστως, ἐπισκιάζουσα.

ἀδὴ ζ' Ὁ Είρμὸς

Ούκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον.
Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εῖ.

• Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἄνυμνοῦμέν σε, βοῶντες Χαῖρε ὅχημα, Ἡλίου τοῦ νοητοῦ,
ἄμπελος ἀληθινή, τὸν βότρυν τὸν πέπειρον, ἡ γεωργήσασα,
οἶνον στάζοντα, τὸν τὰς ψυχὰς εὔφραινοντα, τῶν πιστῶς σε
δοξαζόντων.

• Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ιατῆρα, τῶν ἀνθρώπων ἡ κυήσασα χαῖρε Θεόνυμφε, ἡ ὥραβδος ἡ
μυστική, ἄνθος τὸ ἀμάραντον, ἡ ἔξανθήσασα, χαῖρε Δέσποινα,
δι' ᾧς χαρᾶς πληρούμεθα, καὶ ζωὴν κληρονομοῦμεν.

• Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ρητορεύουσα, οὐ σθένει γλῶσσα Δέσποινα, ὑμνολογῆσαι σε,
ὑπὲρ γὰρ τὰ Σεραφείμ, ὑψώθης κυήσασα, τὸν Βασιλέα Χριστόν,
ὄν ἰκέτευε, πάσης νῦν βλάβης ὥρασθαι, τοὺς πιστῶς σε
προσκυνοῦντας.

Δόξα Πατρὶ...

Εὔφημεῖ σε, μακαρίζοντα τὰ πέρατα, καὶ ἀνακράζει σοι. Χαῖρε ὁ
τόμος ἐν ᾧ, δακτύλῳ ἐγγέγραπται, Πατρὸς ὁ Λόγος Ἄγνή, ὃν
ἰκέτευε, βίβλῳ ζωῆς τοὺς δούλους σου, καταγράψαι Θεοτόκε.

Καὶ νῦν...

Ικετεύομεν οἱ δοῦλοί σου καὶ κλίνομεν, γόνυ καρδίας ἡμῶν.
Κλῖνον τὸ οὖς σου ἀγνή, καὶ σῶσον τοὺς θλίψει, βυθιζομένους
ἡμᾶς, καὶ συντήρησον, πάσης ἔχθρῶν ἀλώσεως,...
... τὴν σὴν Πόλιν Θεοτόκε.

ἀδὴ η' Ὁ Είρμὸς

Παῖδας εύαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο,
τότε μὲν τυπούμενος. Νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην

ἄπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ
ύπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

• 'Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νηδὺς τὸν Λόγον ὑπεδέξω, τὸν πάντα βαστάζοντα ἐβάστασας,
γάλακτι ἔξέθρεψας, νεύματι τὸν τρέφοντα, τὴν οἰκουμένην
ἄπασαν, Ἀγνή, ὡς ψάλλομεν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ
ύπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

• 'Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μωσῆς κατενόησεν ἐν βάτῳ, τὸ μέγα μυστήριον τοῦ τόκου σου.

Παῖδες προεικόνισαν, τοῦτο ἐμφανέστατα μέσον πυρὸς
ἰστάμενοι, καὶ μὴ φλεγόμενοι, ἀκήρατε ἀγία Παρθένε, ὅθεν σε
ύμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

• 'Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ πρώην ἀπάτῃ γυμνωθέντες, στολὴν ἀφθαρσίας ἐνεδύθημεν,
τῇ κυοφορίᾳ σου, καὶ οἱ καθεζόμενοι, ἐν σκότει παραπτώσεων,
φῶς κατωπτεύσαμεν, φωτὸς κατοικητήριον, Κόρη, ὅθεν σε
ύμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα Πατρὶ...

Νεκροὶ διὰ σοῦ ζωοποιοῦνται, ζωὴν γὰρ τὴν ἐνυπόστατον
ἐκύησας, εὔλαλοι οἱ ἄλαλοι, πρώην χρηματίζοντες, λεπροὶ
ἀποκαθαίρονται, νόσοι διώκονται, πνευμάτων ἀερίων τὰ πλήθη,
ἵττηνται Παρθένε, βροτῶν ἡ σωτηρία.

Καὶ νῦν...

Ἡ κόσμῳ τεκοῦσα σωτηρίαν, δι' ἣς ἀπὸ γῆς εἰς ὕψος ᾔρθημεν,
χαίροις παντευλόγητε, σκέπη καὶ κραταίωμα, τεῖχος καὶ
όχύρωμα, τῶν μελωδούντων Ἀγνή. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα,
καὶ ύπερυψοῦτε,...
... εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ώδη θ' Ό Είρμος

"Ἄπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος,
πανηγυριζέτω δέ, ἀϋλων Νόων, φύσις γεραίρουσα, τὴν Ἱερὰν
πανήγυριν, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω. Χαίροις παμμακάριστε,
Θεοτόκε ἀγνή, ἀειπάρθενε.

• **‘Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

“Ινα σοι πιστοί, τὸ Χαῖρε κραυγάζωμεν, οἱ διὰ σοῦ τῆς χαρᾶς,
μέτοχοι γενόμενοι, τῆς ἀϊδίου, ὥσται ἡμᾶς πειρασμοῦ,
βαρβαρικῆς ἀλώσεως, καὶ πάσης ἄλλης πληγῆς, διὰ πλῆθος,
Κόρη παραπτώσεων, ἐπιούσης βροτοῖς ἀμαρτάνουσιν.

• **‘Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

”Ωφθης φωτισμός, ἡμῶν καὶ βεβαίωσις, ὅθεν βιῶμέν σοι. Χαῖρε
ἄστρον ἄδυτον, εἰσάγον κόσμῳ, τὸν μέγαν Ἡλιον, χαῖρε Ἔδεμ
ἀνοίξασα, τὴν κεκλεισμένην Ἀγνή, χαῖρε στῦλε, πύρινε
εἰσάγουσα, εἰς τὴν ἄνω ζωὴν τὸ ἀνθρώπινον.

• **‘Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Στῶμεν εὐλαβῶς, ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἐκβοήσωμεν. Χαῖρε
κόσμου Δέσποινα, χαῖρε Μαρία, Κυρία πάντων ἡμῶν, χαῖρε ἡ
μόνη ἄμωμος, ἐν γυναιξὶ καὶ καλή, χαῖρε σκεῦος, μύρον τὸ
ἀκένωτον, ἐπὶ σὲ κενωθὲν εἰσδεξάμενον.

Δόξα Πατρί...

’Η περιστερά, ἡ τὸν ἐλεήμονα ἀποκυήσασα, χαῖρε ἀειπάρθενε
’Οσίων πάντων, χαῖρε τὸ καύχημα, τῶν Ἀθλητῶν στεφάνωμα,
χαῖρε ἀπάντων τε, τῶν Δικαίων, θεῖον ἐγκαλλώπισμα, καὶ ἡμῶν
τῶν πιστῶν τὸ διάσωσμα.

Καὶ νῦν...

Φεῖσαι ὁ Θεός, τῆς κληρονομίας σου, τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, πάσας
παραβλέπων νῦν, εἰς τοῦτο ἔχων, ἐκδυσωποῦσάν σε, τὴν ἐπὶ γῆς
ἀσπόρως σε, κυοφορήσασαν, διὰ μέγα ἔλεος θελήσαντα,
μορφωθῆναι Χριστέ, τὸ ἀλλότριον.

**Χαρᾶς δοχεῖον, σοὶ πρέπει χαίρειν μόνη. Ἰωσήφ.
Ποίημα Ἰωσήφ τοῦ Ὅμνογράφου.**

Εἶτα τὸ Κοντάκιον δίχορον ἀργῶς.

”Ηχος πλ. δ' Αύτόμελον

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,

ό β' χορός

ώς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν, εὔχαριστήρια,

ό α' χορός
άναγράφω σοι ἡ Πόλις σου, Θεοτόκε,
 ό β' χορός
ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,
 ό α' χορός
ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον
 ό β' χορός
ἴνα κράζω σοι, Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

'Ο Ιερεὺς ἴστάμενος είς τὸν σωλέα πρὸ τῆς εἰκόνος τῆς Θεοτόκου, ἀπαγγέλλει ἐμμελῶς τὴν στάσιν τῶν Χαιρετισμῶν.

ΣΤΑΣΙΣ Γ'

Νέαν ἐδειξε κτίσιν, εμφανίσας ο Κτίστης, ημίν τοις υπ' αυτού γενομένοις εξ ασπόρου βλαστήσας γαστρός, και φυλάξας ταύτην, ώσπερ ην, ἀφθορον, ίνα το θαύμα βλέποντες,
 υμνήσωμεν αυτήν, βιώντες.

Χαίρε, το ἄνθος της αφθαρσίας,
 χαίρε, το στέφος της εγκρατείας.

Χαίρε, αναστάσεως τύπον εκλάμπουσα,
 χαίρε, των Αγγέλων τον βίον εμφαίνουσα.

Χαίρε, δένδρον αγλαόκαρπον, εξ ου τρέφονται πιστοί,
 χαίρε, ξύλον ευσκιόφυλλον, υφ' ου σκέπονται πολλοί.

Χαίρε, κυοφορούσα οδηγόν πλανωμένοις,
 χαίρε, απογεννώσα λυτρωτήν αιχμαλώτοις.

Χαίρε, Κριτού δικαίου δυσώπησις,
 χαίρε, πολλών πταιόντων συγχώρησις.

Χαίρε, στολή των γυμνών παρρησίας,
 χαίρε, στοργή πάντα πόθον νικώσα.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Ξένον τόκον ιδόντες, ξενωθώμεν του κόσμου, τον νουν εις ουρανόν μεταθέντες, διά τούτο γαρ ο υψηλός Θεός επί γης

εφάνη ταπεινός άνθρωπος, βουλόμενος ελκύσαι προς το ύψος τους Αυτώ βιοώντας.

Αλληλούϊα.

Όλος ην εν τοις κάτω, και των άνω ουδόλως απήν ο απερίγραπτος Λόγος συγκατάβασις γαρ θεϊκή, ου μετάβασις δε τοπική γέγονε, και τόκος εκ Παρθένου θεολήπτου ακουούσης ταύτα.

Χαίρε, Θεού αχωρήτου χώρα,
χαίρε, σεπτού μυστηρίου θύρα.

Χαίρε, των απίστων αμφίβολον άκουσμα,
χαίρε, των πιστών αναμφίβολον καύχημα.

Χαίρε, όχημα πανάγιον του επί των Χερουβείμ,
χαίρε, οίκημα πανάριστον του επί των Σεραφείμ.

Χαίρε, η ταναντία εις ταυτό αγαγούσα,
χαίρε, η παρθενίαν και λοχείαν ζευγνύσα.

Χαίρε, δι' ης ελύθη παράβασις,
χαίρε, δι' ης ηνοίχθη Παράδεισος.

Χαίρε, η κλεις της Χριστού Βασιλείας,
χαίρε, ελπίς αγαθών αιωνίων.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Πάσα φύσις Αγγέλων κατεπλάγη το μέγα της σης ενανθρωπήσεως έργον, τον απρόσιτον γαρ ως Θεόν, εθεώρει πάσι προσιτόν άνθρωπον ημίν μεν συνδιάγοντα, ακούοντα δε παρά πάντων ούτως.

Αλληλούϊα.

Ρήτορας πολυφθόγγους ως ιχθύας αφώνους ορώμεν επί σοι, Θεοτόκε, απορούσι γαρ λέγειν το πως και Παρθένος μένεις και τεκείν ίσχυσας, ημείς δε το Μυστήριον θαυμάζοντες, πιστώς βιοώμεν.

Χαίρε, σοφίας Θεού δοχείον,
χαίρε, προνοίας αυτού ταμείον.

Χαίρε, φιλοσόφους ασόφους δεικνύουσα,
χαίρε, τεχνολόγους αλόγους ελέγχουσα.

Χαίρε, ότι εμωράνθησαν οι δεινοί συζητηταί,
χαίρε, ότι εμαράνθησαν οι των μύθων ποιηταί.

Χαίρε, των Αθηναίων τας πλοκάς διασπώσα,
χαίρε, των αλιέων τας σαγήνας πληρούσα.

Χαίρε, βυθού αγνοίας εξέλκουσα,
χαίρε, πολλούς εν γνώσει φωτίζουσα.

Χαίρε, ολκάς των θελόντων σωθήναι,
χαίρε, λιμήν του βίου πλωτήρων.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Σώσαι θέλων τον κόσμον ο των όλων κοσμήτωρ, προς τούτον
αυτεπάγγελτος ήλθε, και ποιμήν υπάρχων ως Θεός, δι' ημάς
εφάνη καθ' ημάς άνθρωπος, ομοίω γαρ το όμοιον καλέσας, ως
Θεός κούει.

Αλληλούϊα.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον δίχορον συντόμως.

ό α' χορός

Ὕχος πλ. δ' Αύτόμελον

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,

ό β' χορός

ώς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν, εὔχαριστήρια,

ό α' χορός

ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου, Θεοτόκε,

ό β' χορός

ἄλλ' ώς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,

ό α' χορός

ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον

ό β' χορός

ἴνα κράζω σοι, Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Καὶ εὐθὺς ὁ ἀναγνώστης:

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἰσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (**ἐκ τρίτου**).

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἶασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν του ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἅφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ιερεὺς: "Οτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία..."

'Εβδομὰς Β'

Κοντάκιον. Ἡχος πλ. δ'.

Ως απαρχάς τής φύσεως, τώ Φυτουργώ τής κτίσεως, η οικουμένη προσφέρει σοι, κύριε, τούς θεοφόρους Μάρτυρας, Ταίς αυτών ικεσίαις, εν ειρήνη βαθεία, τήν Εκκλησίαν σου, διά τής Θεοτόκου συντήρησον Πολυέλεε.

Κύριε ἐλέησον (μ')

Ό ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διά τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός, Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρον καὶ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ

όδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὁδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εῖ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

**Κύριε ἐλέησον γ'
Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...**

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ιερεὺς: Ό Θεὸς οίκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς...
Κύριε ἐλέησον (γ') καὶ σῶσον ἡμᾶς Παναγία Παρθένε.

Εὔχὴ στὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο.

Ἄσπιλε, ἀμόλυντε, ἄφθορε, ἄχραντε, ἀγνὴ Παρθένε, Θεόνυμφε Δέσποινα, ἡ Θεὸν Λόγον τοῖς ἀνθρώποις τῇ παραδόξῳ σου κυήσει ἐνώσασα καὶ τὴν ἀπωσθεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν τοῖς οὐρανίοις συνάψασα, ἡ τῶν ἀπηλπισμένων μόνη ἐλπὶς καὶ τῶν πολεμουμένων βοήθεια, ἡ ἐτοίμη ἀντίληψις τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, καὶ πάντων των Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον, μὴ βδελύξῃ με τὸν ἀμαρτωλόν, τὸν ἐναγῆ, τὸν αἰσχροῖς λογισμοῖς καὶ λόγοις καὶ πράξεισιν ὅλον ἔμαυτὸν ἀχρειώσαντα, καὶ τῶν ἥδονῶν τοῦ βίου, ράθυμίᾳ γνώμης, δοῦλον γενόμενον, ἀλλ’ ὡς τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ Μήτηρ, φιλανθρώπως σπλαγχνίθητι ἐπ’ ἔμοὶ τῷ ἀμαρτωλῷ καὶ ἀσώτῳ, καὶ δέξαι μου τὴν ἐκ ρυπαρῶν χειλέων προσφερομένην σοι δέησιν, καὶ τὸν σὸν Υἱόν, καὶ ἡμῶν Δεσπότην καὶ Κύριον, τῇ μητρικῇ σου παρόρησίᾳ χρωμένη δυσώπησον, ἵνα ἀνοίξῃ κάμοὶ τὰ φιλάνθρωπα σπλάγχνα τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος καὶ, παριδών μου τὰ ἀναρίθμητα πταίσματα, ἐπιστρέψῃ με πρὸς μετάνοιαν καὶ τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν ἐργάτην δόκιμον ἀναδείξῃ με. Καὶ πάρεσό μοι ἀεὶ ὡς ἐλεήμων καὶ συμπαθής καὶ φιλάγαθος, ἐν μὲν τῷ παρόντι βίᾳ θερμὴ

προστάτις καὶ βοηθός, τάς τῶν ἐναντίων ἐφόδους ἀποτειχίζουσα καὶ πρὸς σωτηρίαν καθοδηγοῦσά με, καὶ ἐν τῷ καιρῷ της ἔξόδου μου τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν περιέπουσα καὶ τὰς σκοτεινὰς ὅψεις

των πονηρῶν δαιμόνων πόρρω αὐτῆς ἀπελαύνουσα. Ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως, τῆς αἰώνιου με ῥυομένη κολάσεως,

καὶ τῆς ἀπορρήτου δόξης τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν κληρονόμον με ἀποδεικνύουσα. ᾍς καὶ τύχοιμι, Δέσποινα μου, ὑπεραγία Θεοτόκε, διά τῆς σῆς μεσιτείας καὶ ἀντιλήψεως, χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Εὔχὴ στὸν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό.

Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα, πρὸς ὑπνον ἀπιοῦσιν, ἀνάπαυσιν σώματος καὶ ψυχῆς, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ἀπό τοῦ ζοφεροῦ ὑπνου τῆς ἀμαρτίας καὶ ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς καὶ νυκτερινῆς ἡδυπαθείας. Παῦσον τὰς ὄρμὰς τῶν παθῶν, σβέσον τὰ πεπυρωμένα βέλη του πονηροῦ τὰ καθ' ἡμῶν δολίως κινούμενα. Τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις κατάστειλον καὶ πᾶν γεῶδες καὶ ύλικὸν ἡμῶν φρόνημα κοίμισον. Καὶ δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεός, γρήγορον νοῦν, σώφρονα λογισμόν, καρδίαν νήφουσαν, ὑπνον ἐλαφρόν καὶ πάσης σατανικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον.

Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς ἐστηριγμένους ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου καὶ τὴν μνήμην τῶν σῶν κριμάτων ἐν ἑαυτοῖς ἀπαράθραυστον ἔχοντας. Παννύχιον ἡμῖν τὴν σὴν δοξολογίαν χάρισαι εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ εὐλογεῖν καὶ δοξάζειν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομα σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Καὶ τὰ ἐπόμενα τροπάρια·

·Υπερένδοξε, ἀειπάρθενε, εύλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε τὴν
ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, καὶ αἴτησαι ἵνα
σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

·Η ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγή μου ὁ Υἱός, σκέπη μου τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον, **Τριὰς ἀγία, δόξα σοι.**

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ του Θεοῦ,
φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

**Τὴν Παρασκευὴ τῆς Α΄ Ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν
ἀναγινώσκεται ύπὸ τοῦ Ἱερέως τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Παννυχίδος
(Ιωάν. 15, 1-7).:**

Καὶ ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου
Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι. **Καὶ τῷ Πνεύματί σου.**

Ἐκ τοῦ κατὰ **Ιωάννην** ἀγίου Εὐαγγελίου...
Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εὐαγγέλιον τῆς Παννυχίδος (Ιωάν. 15, 1-7).:

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἔαυτοῦ Μαθηταῖς· Ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ
ἀληθινή, καὶ ὁ Πατήρ μου ὁ γεωργός ἐστι. Πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ
μὴ φέρον καρπόν, αἴρει αὐτό, καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον,
καθαίρει αὐτό, ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ.” Ήδη ὑμεῖς καθαροί
ἐστε διὰ τὸν λόγον, ὃν λελάληκα ὑμῖν. Μείνατε ἐν ἐμοί, κάγὼ
ἐν ὑμῖν. Καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ’
ἔαυτοῦ, ἐὰν μὴ μείνῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ

ἐν ἐμοὶ μείνητε. Ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα. Ὁ μένων ἐν ἐμοί, κάγὼ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολύν, ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν. Ἐὰν μή τις μείνῃ ἐν ἐμοί, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα, καὶ ἐξηράνθη, καὶ συνάγουσιν αὐτά, καὶ εἰς πῦρ βάλλουσι, καὶ καίεται. Ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοί, καὶ τὰ ὥρματά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ, ὃ ἐὰν θέλητε αἴτήσασθε, καὶ γενήσεται ὑμῖν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

**Καὶ εὔθὺς ὁ Ἱερεὺς τὴν Ἀπόλυσιν
ὁ Χορὸς Ἄμήν.**

**Εἶτα ὁ Ἱερεὺς λέγει (ἀποκρινομένων ἡμῶν τὸ Κύριε, ἐλέησον,
συνεχῶς).**

- Εὔξωμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.
- Ὅπερ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων Χριστιανῶν.
- Ὅπερ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
- Ὅπερ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους.
- Ὅπερ εὔοδώσεως καὶ ἐνισχύσεως τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ.
- Ὅπερ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.
 - Ὅπερ τῶν διακονούντων καὶ διακονησάντων ἡμῖν.
 - Ὅπερ τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς.
- Ὅπερ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοὶς ἀναξίοις εὕχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν.
 - Ὅπερ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων.
 - Ὅπερ τῶν ἐν θαλάσσῃ καλῶς πλεόντων.
 - Ὅπερ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.
- Εὔξωμεθα καὶ ὑπὲρ εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς.
- Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὄρθιοδόξων.
- Εἴπωμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν, τὸ Κύριε, ἐλέησον, (**εκ γ'**).

**ὁ Χορὸς
Ὕχος γ'**

Τὴν ὡραιότητα τῆς Παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τὸ τῆς
ἀγνείας σου, ὁ Γαβριὴλ καταπλαγεῖς, ἐβόα σοι Θεοτόκε, Ποῖον
σοι ἐγκώμιον, προσαγάγω ἐπάξιον, τί δε ὄνομάσω σε; ἀπορῶ καὶ
ἔξισταμαι. Διὸ ὡς προσετάγην βοῶ σοι' **Χαῖρε, ἡ Κεχαριτωμένη.**

**Δι' εύχῶν των ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ
Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἄμην.**